

ÎNCHEIERE

16 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gheorghi Zaharenco,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghi Zaharenco și Lidia Zaharenco împotriva lui Igor Postovan și Gheorghe Strătilă cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți din capitalul social, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2015

c o n s t a t ă :

La 05 iulie 2012 Gheorghi Zaharenco și Lidia Zaharenco au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Postovan și Gheorghe Strătilă cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți din capitalul social.

În motivarea acțiunii au menționat că, la 27 iulie 2010 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, înregistrat de către notarul public Dina Ghedreuțan cu nr. 01-17/6504, prin care Gheorghe Strătilă reprezentându-i în calitate de vânzători, a vândut lui Igor Postovan 100 % cotă-parte din capitalul social al SRL „Donfrig”.

Relevă că, capitalul social al SRL „Donfrig” avea valoarea totală de 1301880 de lei, ei deținând a câte 50% fiecare în capitalul social.

Susțin că, în anul 2009 au fost privați de libertate, ispășind pedeapsa în închisoare, și în legătură cu acest fapt au solicitat notarului întocmirea unei procuri pe numele lui Gheorghe Strătilă cu dreptul de a administra SRL „Donfrig”, în acest sens fiind întocmite procurile nr. 2185 din 08 mai 2009 și nr. 2734 din 01 iunie 2009.

Menționează că, sunt vorbitori de limbă rusă însă la întocmirea procurilor nu le-a fost tradus textul acestora, primind doar explicații generale despre angajamentul reprezentantului de a acționa în interesul lor.

Invocă faptul că, nefiind de acord cu cedarea împuternicirilor de gestionare a SRL „Donfrig”, l-au atenționat pe Gheorghe Strătilă despre faptul că doresc anularea procurilor eliberate, somându-l să sisteze orice acțiuni de gestiune.

Astfel, la eliberarea Lidiei Zaharenco din penitenciar au constatat că Gheorghe Strătilă, în pofida somațiilor lor, i-a vândut lui Igor Postovan părțile sociale în mărime de 100% din capitalul social al SRL „Donfrig”.

Susțin că, Igor Postovan este administratorul unei firme a cărui angajat este Gheorghe Strătilă, iar comportamentul părților la semnarea contractului de vânzare - cumpărare a părții

sociale din 27 iulie 2010 este unul dolosiv.

Solicită să fie recunoscut nul și fără efecte juridice din momentul semnării, contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale, ce reprezintă 100 % din capitalul social al SRL „Donfrig”, încheiat la 27 iulie 2010 între Gheorghe Strătilă (din numele reclamantilor) și Igor Postovan precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 01 noiembrie 2013 s-a admis acțiunea, s-a recunoscut nul și fără efecte juridice din momentul semnării, contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale, ce reprezintă 100 % din capitalul social al SRL „Donfrig”, încheiat la 27 iulie 2010 cu nr. 01-17/6504, cu readucerea părților în poziția inițială și s-a încasat în mod solidar de la Igor Postovan și Gheorghe Strătilă în beneficiul lui Gheorghe Zaharenco și Lidia Zaharenco cheltuielile de judecată în sumă de 100 lei.

Prin încheierea Judecătorei Drochia din 01 noiembrie 2013 s-a corectat în partea dispozitivă a hotărârii sintagma „încheiat la 27 iulie 2010, cu nr. 0117/6504” cu sintagma „între Zaharenco Gheorghe și Zaharenco Lidia reprezentați de Strătilă Gheorghe (vânzător) și Postovan Igor (cumpărător)” .

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2015 s-a admis apelul declarat Igor Postovan, s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii înaintate de Gheorghe Zaharenco și Lidia Zaharenco împotriva lui Igor Postovan și Gheorghe Strătilă cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale.

La 24 martie 2015 Lidia Zaharenco a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2015 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2015 recursul declarat de Lidia Zaharenco s-a considerat inadmisibil.

La 17 martie 2016 Gheorghe Zaharenco a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2015 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată sau pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută hotărârea Judecătorei Drochia din 01 noiembrie 2013.

În motivarea recursului a invocat că, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și susține că nu l-a împuternicit pe Gheorghe Strătilă cu dreptul de a înstrăina cota-parte din capitalul social al SRL „Donfrig”, ci exclusiv cu dreptul de a administra societății.

Susține că, instanța de apel nu a luat în considerare circumstanțele importante ale pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră cererea de recurs ca fiind depusă în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului. La acest aspect, urmează de remarcat faptul că, instanța de recurs nu poate lua ca reper data comunicării deciziei instanței de apel către Lidia Zaharencu deoarece această circumstanță în condițiile speței nu poate fi opozabilă recurentului Gheorghii Zaharencu.

În altă ordine de idei, din scrisoarea nr. 3704 din 18.02.2016 expediată de Curtea de Apel Bălți în adresa recurentului se face referire la existența deciziei instanței de apel pronunțate la data de 15 ianuarie 2015, pornind de la circumstanțele date rezultă că, Gheorghii Zaharencu s-a încadrat în termen (vol. II f.d. 68).

Argumentele invocate în recurs precum că, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, iar instanța de apel nu a luat în considerare circumstanțele importante ale pricinii poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute or, potrivit procurii anexate la materialele cauzei (vol. I f.d. 8) se confirmă faptul împuternicirii lui Gheorghe Strătilă de către Gheorghii Zaharencu cu dreptul de a înstrăina cota-parte ce-i aparține ultimului în capitalul social al SRL „Donfrig” , totodată temeiul de nulitate relativă a contractului de vânzare-cumpărare disputat în speță nu și-a găsit confirmare.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gheorghi Zaharencu ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gheorghi Zaharencu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan